

Kerekasztal beszélgetés a Zöld Beruházási Rendszer normatív támogatással alakításának lehetőségeiről

Szervezők: Energia Klub, Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium
Helyszín KvVM, Tárgyalóterem
2010. május 18.

Előzmények

A KvVM felkérésére az Energia Klub elkészített egy tanulmányt, amely a ZBR Klímabarát Otthon Energiahatékonysági Alprogram keretén belüli lakossági energiahatékonyságot célzó támogatási rendszer normatív tételének feltételeit elemzi.

A megbeszélés célja az volt, hogy az államigazgatást és a különböző érdekvédelmi szervezeteket képviselő résztvevők véleményezzék és az elemzést, és észrevételeikkel segítsék a döntéshozókat az elemzésben felvetett dilemmák eldöntésében.

A beszélgetésen elhangzott észrevételek alapján az alábbi megállapítások szűrhetők le.

- Fontos, hogy a **szociális szempontok és az energetikai szempontok váljanak külön** az állami ösztönzőrendszereken belül, azaz az energiamegtakarítást célzó források esetében valóban az energiamegtakarítás legyen a legfőbb indikátor.
- Ideális esetben a meglévő épületek **energiaigényének jelentős csökkentése** lenne a cél komplex beruházásokkal. Meg kell hagyni azonban a beruházónak a lehetőséget, hogy ezt **a célt több lépésben** érje el. Ehhez a pályázat kiírójának beruházási sorrendet kell kidolgoznia. Ez az útmutató segítség a pályázónak abban, hogy mivel kezdje a korszerűsítést, és a pályázat kezelőjének is, hiszen ezzel kiszűrhetők az ésszerűtlen, a pazarló energiagazdálkodást konzerváló beruházások.
- A programmal elsősorban a korszerűsítések által elérhető **energiamegtakarítást** kell ösztönözni, amely természetesen CO₂ kibocsátás-csökkenésben is kifejezhető. Ez az a paraméter, ami a pályázók, a pályázatot előkészítők, a kivitelezők számára kézzelfogható. Emellett a programnak tükröznie kell az EU által kitűzött komfortnövekedési, lakhatási célokat is.
- A lakossági beruházások esetében is célszerű lenne, ha elterjednének az **ESCO-típusú finanszírozási modellek**, azaz az üzleti, megtérülésen alapuló megközelítés. Ehhez meg kell ismerni az emberek anyagi tehervállaló képességét, hitelfelvételi hajlandóságát.
- **Az energetikai tanúsítás** rendszerének finomítása, a számítási metodika pontosítása, a tanúsítók és tanúsítványok **minőségbiztosítása kulcskérdés** a normatív rendszer hitelességére és gördülékeny működésére nézve. Ebben a folyamatban a szakmai szervezetek által kidolgozott szempontoknak és az állam szakmagyakorlás feletti kontrollszerepének egyformán nagy a jelentősége.

- A tanúsítványokat alkalmassá kell tenni a gyors feldolgozásra, úgy, hogy egyértelmű, **könnyen összehasonlítható indikátorokat** szolgáltatson az elbírálónak.
- Kiemelten fontos, hogy az állam megvizsgálja, **milyen pénzügyi vonzatai vannak a támogatások normatívva tételének a pénzügyi kötelezettségvállalás szempontjából** adott évre, de a későbbi évekre is. Ez alapján lehetne tervezni a következő év költségvetésében az energetikai korszerűsítésre szánt keretet.
- Előre gondolni kell a jövő technológiai kihívásaira is (pl. az új épületdirektíva ajánlása szerint 2020-tól csak alacsony CO2 kibocsátású épületek épülhetnek), ebben is szükséges az állami szerepvállalás. Kiszámítható, **előre tervezhető módon** kell megállapítani az elkövetkező évekre a **szabványok, energetikai követelmények szigorodását**, hogy a tervezők, gyártók, kivitelezők és a beruházók kellően felkészülhessenek.

Kapcsolódó anyag:

Háttér tanulmány a Zöld Beruházási Rendszer Klímabarát Otthon Energiahatékonysági

Alprogram normatív támogatási rendszerként való kiírásának lehetőségéről,

megvalósíthatóságáról

2010. Energia Klub